

тели-тѣ да позволяватъ или да запрещаватъ събираніе-то на данѣци-тѣ отъ народа. Принципа върху когото-то философи-тѣ въ *Европа* ся основали тази правда е слѣдоющія: Сѣкій чолякъ е неограниченъ господаръ на себе си; никой няма надъ него нито най-малка-та властъ, освенъ *закона* когото-то той самъ, чрезъ свои-тѣ представители, е издалъ. Отъ това произлиза, споредъ сѣщи-тѣ философи, че чолякъ е тѣй сѣщо неограниченъ господаръ на своя имотъ, когото-то той е предобилъ чрезъ труда си, и че никой въ свѣта няма право да му земе нито една аспра безъ негова-та свободна воля. Но защо-то съществуваніе-то на общество-то е нужно и полезно на сѣкій чолякъ; защо-то само въ общество-то, а не въ пустиня-та, чолякъ може да бѣде благополученъ, и да има сигурностъ за живота си и имота си, за това е нужно съществуваніе-то на правителство-то и на управители-тѣ, кои-то да ся грижатъ за спокойствіе-то и за свобода-та на хора-та, за това и поданници-тѣ, които ся наслаждаватъ отъ това правосѣдіе, тази свобода, трябва да тѣглятъ разноски-тѣ кои-то сѣ нуждни за подържаніе-то на правителство-то и управители-тѣ. По слѣдствие на това народни-тѣ представители иматъ власта да разглѣдватъ колко пари сѣ нуждни и за какво сѣ нуждни, да опредѣляватъ по кой начинъ трябва да ся разхвърлятъ данѣци-тѣ за да не би тѣ да поврѣдятъ някоя категорія отъ поданници-тѣ или някой клонъ на индустрія-та и търговія-та; и да искатъ гаранція че събираніе-то имъ ще стане справедливо и безъ никакви злоупотребенія. Съ едно дума длъжностъ е на преставители-тѣ да внимаватъ за благоденствіе-то на държава-та и жители-тѣ и като нѣжни отци надъ любезни-тѣ си дѣца. Въ *Европа* има държави дѣто